

یادداشت روز

دست

حسین قدیانی

دست‌های خالی، آستین‌های بی‌دست، دست‌های بیه‌دما برآمده، قنوت‌های یک دست، دست روح‌الله هنگامی که در بالکن حسینی‌ها جماران برای رزمندگها بالا می‌رفت؛ «من بر دست و بازوی شما بوسه می‌زنم و بر این بوسه افتخار می‌کنم»، دست مجروح علمدار حکیم انقلاب و شعار ناب ملت در حسینی‌ها امام خمینی؛ «دست خدا بر سر ماست...» یعنی میان انقلاب اسلامی و دست، رابطه‌ای عاشقانه برقرار است؛ یک عاشقانه عاشقورایی، بین الحرمین را نگاه کن! همه بیکر علمدار کربلا یکجاست اما «کفین ابوالفضل» هر کدام جای دیگری! اینگونه به امام و مقتدای خود دست باید داده الی‌الابد، تا همیشه، جوری که دیگر، دست تقدیمی را برای بدنت نخواهی! گمانم دیگر راحت کرده باشم خیال آنهایی را که دنبال آرمان ما می‌گردند! آنکه به امام عاشقورا دست دوستی داده، دست رد بر سینه امان‌نامه شمر می‌زند، زیرا «غیرت» دارد، هر که می‌خواهد آرمان حزب‌الله را بشناسد، قمر منیر بنی‌هاشم را بنگرد. آرمان ما در وفای به عهد است. ما فراموش نمی‌کنیم دست بیعت خود را با خائنه‌ای، دولت‌ها می‌آیند و می‌روند، آنچه باقی می‌ماند همین دست است. سرسته بگویم، بی‌صبرتی ناشی از بی‌غیرتی است. علمدار شهید کربلای ۵، درس غیرت را در مکتب سقای آب و ادب آموخته بود. شرق ابوالخصیب، به حاج حسین خرازی می‌گفتی؛ «چرا آستین خالی را درون جیب اورکت کرده‌ای؟» «ابتدا می‌خندید، آنکه آه می‌کشید و می‌گفت: «دوست ندارم باد، حتی آستین بی‌دستم را هم تکان دهم!» حضرت مستطابی که دست رد بر سینه مسلمان‌ها و ابودرهای کربلای ۶۵ هجری شمسی می‌زدند، چه جای تعجب که گمان کنند کربلای ۶۱ هجری قمری، درس مذاکره بود؟! زیادی که به دشمن، دست بدی، توفیق دستیبوسی لاله‌الله سپاه از تو سلب می‌شود، دست پاسدار عزیز ما در سپاه، جایگاه بوسه روح خداست؛ باد نیاید هم آستین بی‌دست خرازی شهید را تکان دهد! این به غیرت علمدار کربلای ۵ برمی‌خورد! خانه انقدرها هم که بعضی فکر می‌کنند، خالی نیست! اصلاً خالی نیست! خرازی پر است از سرمایه‌ای به نام خون! به نام ایمان! به نام آرمان! به نام وفای به عهد! به نام غیرت! با پشتوانه آستین بی‌دست خرازی، یعنی همان دست که زودتر از خودش به شهادت رسیده بود، این همه دست نمی‌دهند به وزیر خارجه جلال، گفت: «ای بسا ایلین آدم روی هست، پس به هر دستی نباید داد دست». آیت‌الله جوادی آملی بنا به رعایت شأن و آلاهی‌شان، خیلی مایل به اظهار نظر در هر مساله روزمره‌ای نیستند، لیکن چرا حضرت استاد هر از چندی متذکر بعضی‌ها می‌شوند که «پس از دست دادن به ایلینس، باید تعداد انگشتان دست خود را بازشماری کنید؟! آقای دیپلمات! جلال تحریم، انگشتان دستت را ندزد، برداشتن تحریم پیشکش! من افتخار می‌کنم که عالم دین ما از موضع غیرت سخن می‌گوید و به این می‌بالم که در خیمه خمینی، خائنه‌ای به عنوان رهبر و رهنما، همچنان صحنه بر همین راهبرد می‌گذارد؛ «غیرت»، غیرت، نه تنها مخل اقتصاد نیست بلکه مشخصاً به کار همین دنیا می‌آید. شهریار شهید، غیرت داشت که در بومی کردن صنعت هسته‌ای نقش ممتاز ایفا کرد. فلذا «هسته‌ای را می‌خواهیم چه کنیم» و اراجیفی از این دست، حرف مفت عناصر بی‌غیرت است اما تو اگر به توهم ملک ری، بی‌غیرتی کنی و دستت از یساری آرمان خود، امام خود برداری، به گندم ری هم نخواهی رسید، ملک ری پیشکش! دست دادن به دشمن، شاید باعث تحقیر شود لیکن تحریم را از بین نمی‌برد. در عوض کوتاه آمدن از یک آرمان، فقط یک آرمان، تحریمی برداشته نمی‌شود بلکه دشمن وسوسه می‌شود آرمان دیگری برآید. اگر «غیرت» این اجازه را به ما نمی‌دهد که دست از اصول‌مان برداریم بلکه تحریم‌ها لغو شود، «بصیرت» به ما می‌آموزد که اساساً در وعده دشمن آن هم از نوع آمریکایی، هیچ صداقتی نیست. ما پس از این همه شیطنت، دیگر شناخته‌ایم شیطان بزرگ خودمان را! و البته که مثل سگ دروغ می‌گویند این اوپاما و جان کری! با این حساب، چرا بعضی‌ها جمع نمی‌کنند این بساط را؟! ادامه در صفحه ۱۲

پایان جشنواره مردمی فیلم عمار با تقدیر از حاج صادق آهنگران نغمه‌های ماندگار غیرت و حماسه را در یادها طنین انداز کرد

هیئات منالذله

صفحه ۱۳

حاج صادق آهنگران در حالپخش اختصاصی جشنواره عمار برای مخاطبان «وطن امروز» است. عکس: ابراهیم حیدری

تئیه‌های روز

نمایش اسلام‌هراسی در زمین سکولاریسم اروپایی

۱۱ سپتامبر فرانسوی

هر ۲ مظنون حمله به هفته‌نامه شارلی ابدو در محاصره پلیس به قتل رسیدند

صفحه ۱۵

نفت اوپک ۴۵ دلار شد

صفحه ۳

دولت هنوز به صندوق چشم دارد!

صفحه ۳

نگاهی به معاهدات و امتیازات خارجی ایران در ۲ قرن منتهی به انقلاب اسلامی - ۲

امتیازات فتح‌عیشاهی

صفحه ۱۶

نکته

به بهانه هجوم همه‌جانبه اخیر اگر سپاه نبود!

احسان محمدحسینی

این، اتفاق تازه‌ای نیست! تقریباً تبدیل به عادت شده! این بار فقط قدری زودتر کلید خورد و آغاز شد... هجوم به فرزندان ملت! و مردم عادت کرده‌اند که آتش بمباران تهمت و هجمه بی‌امان ناسزا را از هزاران قبضه توپخانه‌های رسانه‌ای بی‌انصاف یا صفوف آرایش گرفته دشمن، بر فرزندان مظلوم و مقتدر «پاسدار» شان در حال باریدن ببینند. شبکه‌ها و رسانه‌های قدرتمند وابسته، از «بهائیت» تا «مرجع انگلیسی»، همواره پاسداران این انقلاب را هدف گرفته‌اند. دپروز چند روزنامه زنجیره‌ای و رادیوهای بیگانه، فرماندهی ستاد مشترک عملیات روانی را بر عهده داشتند و امروز، چند خبرگزاری و سایت و چندین شبکه تلویزیونی هم به سیاهه لشکر کشی‌ها ملحق شده‌اند! غمی نیست... باز هم بریزد بیرون عفونت‌های چرکین متورم‌شده از مال‌های حرامی که بلمیدداید و در شکمبه‌هایتان متراکم کرده‌اید! خیلی دیر از راه رسیده‌اید! ما از بنی‌صدر و از زمین چمن دانشگاه تهران خاطرهما داریم!

ای کاش یادشان بود و می‌دانستند اگر سپاه نبود «کشمیری»‌ها و موش‌کوره‌های سیاست و برخی بزرگ‌ترهایشان که موزیانه لب فرو بسته‌اند و به کتچی خریدند، امروز آرام و قرار نداشتند و پیروزمندانه جولان می‌دادند و تک به تک رؤسای جمهور که نه، «حزب‌الله» را در پیش پای «آرمان» اربابان اجنبی‌شان قربانی کرده بودند! اگر سپاه نبود، امروز باید برای سفر به اهواز، به ایلام، به کرمانشاه، به سنجند و ارومیه، در صف طولانی مقلبان در سفارتخانه‌های ایالت‌های جدید، ساعت‌ها برای دریافت «ویزا» گردن کج می‌کردیم و معطل می‌شدیم! اگر سپاه نبود، هواپیمایا ربهوده می‌شدند و در تل‌اوپو و پاریس و بغداد و ریاض و واشنگتن بر زمین می‌شستند! اگر سپاه نبود، خیلی زودتر از اینها در «دشت مغان» و در جنوب رود ارس، حکومت دوم صهیونیست یا همان «تل‌اوپو ثانی» تشکیل شده بود!

اگر سپاه نبود، «عبدالمالک ریگی»‌های معدوم، الان به جای جهنم، در خیابان «پاستور» دفتر نمایندگی «جندالشیطان» را افتتاح می‌کردند! اگر سپاه نبود، تانک‌ها و نفربرهای مسعود رجوی که فقط یک روز تا تهران و رژه نظامی در میدان آزادی فاصله داشتند، الان به عنوان سمبل فتح پایتخت، وسط میدان شهدا تبدیل به تندیس و یادمان شده بودند.

ادامه در صفحه ۱۳

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات

شرکت ارتباطات زیرساخت

م.الف ۳۷۱۶

آگهی ارزیابی کیفی فراخوان مناقصه شماره ۹۳/۵۵

نگهداری دو مجموعه نیروگاه برق اضطراری

نوبت دوم

شرح در صفحه ۵

سلام وطن ۶۶۴۱۳۹۴۲